

Nene Hatun ve 15 Temmuzda Kahraman Bacılarımız

Olay Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Soda- Gomero adlı eserinde geçer. İstanbul İngilizler tarafından işgal edilmiştir. İngiliz zabıtları ve azınlıklar İstanbul'da birinci sınıf vatandaştır. Milli ve manevi değerlerden yoksun bazı yalı kızları İngiliz zabıtları ile beraber olmak, onlar için gurur vesilesidir. Yalı kızı Nermin de bunlardan biridir.

Çanakkale savaşında yaralanıp iki bacağı kesilmiş gazi bir Türk askeri Mehmetçik tramvayda kendisine sığınacak تنها bir köşe bulmak için kalabalığın içinde bin bir zahmetle sürünerek tramvayın ön sahanlığına geçmeye çalışıyordu. Tam bu sırada durakta o taraftan içeriye doğru şuh, fıkrıdak yanında İngiliz zabıtiyle Nermin tramvaya girdi. İngiliz zabıti kırbacının ucuyla önde oturan iki Türk yolcuya kalkmalarını işaret etti. Türklerin boşalttığı koltuğa, Türk kızı Nermin oturmak için yürürken kısık sesle bir feryat ko-ptu. Bu, yerde sürünen zavallı kötürüm gazi Mehmetçiğin sesiydi. Nermin, iskarpinlerinin sivri topuklarıyla askerin tek dayanağı olan ellerinden birine basmıştı. Lakin bu utanmaz kız bu hareketinden hiç sıkılmadı.

Bu utanmazlığının yanında bir de: "**Ne acayip!**" diye söylendi. "**Bu haldeki adam tramvaya biner mi?**" Askerin titrek sesle mırıldanması üzerine, aşüfte Nermin'in öfkesi büsbütün arttı. "**Haydi, oradan mırıldanıp durma**" diye de bir de gazi Mehmet'i azarladı.

İslam'a ve Millete düşman olup bütün ahlaki değerlere karşı duran tiyatrocü Serra Yılmaz, "**Türk olmak benim suçum değil**" deyip annesini de alarak ülkemizi terk ederek İtalya'ya yerleşmişti.

Korona'dan Avrupa'da en çok etkilenen İtalya'da sağlık sistemi yetersiz kalınca, Serra Yılmaz'ı korona virüs korkusu sarar. Twitter hesabından, "**Perişanız**" diyerek, gerçek İtalya'yı tanır, ülkemize dönmek için yetkililerden yardım talebinde bulunur.

İşgal yıllarında İstanbul'da azınlıklarla, İngiliz zabıtları ve onların aileleri tramvay ve vapurlarda istedikleri mevkide seyahat etmek onların hakkı idi. Azınlığa mensup bir Rum kadını vapurun birinci mevkie girer. Yer bulamayınca Türk kadını yerinden kaldırmak ister. Türk kadını yerinden kalkmayınca Rum kadını, Türk kadınına hakareti esnasında, dinine, imanına küfredip Türklüğe hakaret etmeye başlar. Bu küfürleri duyan vapurun bir köşesinde oturan melek yüzlü yaşlı bir nine birden bire bayılır. O arada vapurda bulunan bir doktor müdahalesi sonucu yaşlı nine ayılıp kendine geldiğinde hıçkırarak: "**Benim gibi ak saçlı ve beş vakit namazında bir**

kadın dinine, imanına küfür edildiğini duyarsa ne yapabilir?” diye vapur Üsküdar iskelesine yanaşınca kadar göz yaşlarını içine akıtarak ağlamaya devam eder. 93 harbi sırasında aziziye tabyasını kahramanca savunan Nene Hatun 20 yaşında, kocası askerde genç bir annedir. Bir gece kucağındaki çocuğunu emzirirken, korku ve sevinç arasında çalınan kapıyı açtığı anda aziziye tabyalarında ağır yara alan ağabeyi Hasan kendini içeri zor attı. O gece Hasan, Nene Hatun’un kolları arasında ruhunu teslim etti. Gecenin ilerleyen saatlerinde minarelerden “ **Moskof Aziziye’ye girdi.**” diye haykırışlar başlayınca, kardeşini alnından öpüp “ **Seni öldüreni öldüreceğim**” diye and içerek mini minnacık yavrusunu önce Allah’a sonra yaşlı komşusuna emanet ederek, ağabeyinin tüfeğini ve satırını alarak Aziziye tabyasının mazgallarından ölüm yağdıran Moskof’un üzerine Erzurum halkı arasında Nene Hatun da gözünü kırpmadan yürür. Bu hücum esnasında Nene hatun kendi ifadesiyle “ **Moskof askerleri üzerine satırımın kaç defa kalkıp indiğini bilmiyorum.**” der. Sabaha kadar salladığı satırdan sonra düşman Aziziye tabyalarından çekilir. Nene Hatun da bu çarpışmalar arasında yara almasına rağmen sabaha kadar da yaralı Mehmetçiklerin yaralarını sarmıştır.

Allah’ şükür ki vapurda dinine, imanına ve Türklüğüne küfredilince bayılan ve ayıldıktan sonra da Üsküdar iskelesine kadar göz yaşlarını içine akıtarak ağlayan yaşlı nine ile, gece sabaha kadar satırının Moskof askerlerinin başına kaç defa inip kalktığını bilmeyen Nene Hatun’un ruhu İstanbul sözleşmesine, içerden ve dışarıdan yapılan bütün aşığılamalara ve tahriklere rağmen 15 Temmuzda kadın kahramanlarımız Kübra Aydoğan, Zeynep Sağır, Cennet Yiğit, Selda Güngör, Türkan Türkmen Tekin, Elif Dağdelen, Demet Sezen Türkan Güder, Elif Adeviye Gül İsmailoğlu, Derya Ovacıklı Mine Özer, Fikriye Temel, Safiye Bayat, Şerife Boz, Sema Tutar, bacılarımızla dipdiri olduğunu gördük. Allah onlardan razı olsun, şehitlerimizin mekanı cennet olsun, Gazilerimize de Cenab-ı Hak sağlıklı uzun ömürler versin. O halde Anadolu kadını kimdir? Anadolu kadını “Üsküp’ten beri beş göç gördüm. Ay yıldız nereye giderse peşinden gittim. Ben mutlaka Ay yıldızın gölgesinden ölmek istiyorum.” Diyen Üsküp’lü Müslüman Türk kadını gibi Anadolu kadını da bayrağını canı gibi seven bir kadındır. Askeri savaşların yerine, ekonomik, kültürel savaşların yaşandığı günümüzde de kültürünün muhafazasını temin için kolundakini, kulağındakini ve parmağındakini seve seve ortaya dökerek tarihteki hemcinsleri gibi destansı sayfaları yeniliyor.

İşte 15 Temmuz yenilenen bir destan sahifesidir. www.kadirkeskin.net

